

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 23-332/DH/DH

Beslissing van de voorzitter van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag van 11 september 2023 in de zaken 23-332/DH/DH en 23-565/DH/DH naar aanleiding van de klacht van:

klager

over:

verweerder

De plaatsvervangend voorzitter van de raad van discipline (hierna ook: de voorzitter) heeft kennisgenomen van de brief van de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Den Haag (hierna: de deken) van 17 mei 2023 met kenmerk K072 2023, door de raad ontvangen op diezelfde datum, en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1, 1.1 en 2, aangemerkt als zaaknummer 23-332/DH/DH, en de e-mail van klager van 20 juni 2023.

Ook heeft de voorzitter kennisgenomen van de brief van de deken van 15 augustus 2023 met kenmerk K134 2023, door de raad ontvangen op diezelfde datum, en van de bijlagen daarbij, aangemerkt als zaaknummer 23-565/DH/DH. Ook heeft de voorzitter kennisgenomen van de e-mail van klager van 18 augustus 2023 en 24 augustus 2023 en de daarin bijgevoegde bijlage.

1 FEITEN

Voor de beoordeling van de klachten gaat de voorzitter, gelet op de klachtdossiers, uit van de volgende feiten.

1.1 Verweerder heeft in 2009 een wederpartij van klager bijgestaan in een civiele procedure in hoger beroep bij het Gerechtshof Den Bosch.

1.2 Klager heeft op 18 april 2019 een eerdere klacht ingediend tegen verweerder. Klager verweet verweerder in die klacht dat hij tijdens een pleidooi op 6 april 2009 in een hoger beroepsprocedure feiten naar voren had gebracht waarvan hij wist of had kunnen weten dat die onjuist waren. Op deze klacht is door de voorzitter van de Raad van Discipline in het ressort Den Haag een beslissing genomen op 11 maart 2020 (ECLI:NL:TADRSGR:2020:57). In die beslissing is de klacht niet-ontvankelijk verklaard wegens verjaring van de klacht op grond van artikel 46g, lid 1 onder a Advocatenwet.

1.3 Op 4 april 2023 heeft klager bij de deken opnieuw een klacht ingediend over verweerder (zaaknummer 23-332/DH/DH).

1.4 Verweerder heeft op 6 juni 2023 gereageerd op deze klacht. In zijn reactie schrijft verweerder:

“Hoewel ik het zeer betreur dat [klager] stellig meent onrechtvaardig te zijn behandeld, kan ik niet anders dan eveneens stellig ageren tegen de klachten van [klager]. Ik sluit me wat dat betreft volledig aan bij het standpunt van de Dekan, zoals verwoord in haar brief van 20 april 2023. Om onnodige herhalingen te voorkomen, voeg ik een kopie van mijn brief d.d. 4 juli 2019 (bijlage 1) alsmede van mijn brief van 18 september 2019 (bijlage 2) bij met het verzoek die hier als verweer tegen de klachten van [klager] als hier herhaald en ingelast te beschouwen. In de kern komt het erop

neer dat in deze het ne bis in idem-beginsel geldt, en voor zover dat al niet zo zou zijn, dat de klachttermijn uiteraard meer dan ruim is verstreken. Ook inhoudelijk zijn de klachten onjuist, zoals aangegeven in mijn brieven van 4 juli 2019 respectievelijk 18 september 2019.”

1.5 Op 19 juni 2023 heeft klager bij de deken opnieuw een klacht ingediend over verweerder (zaaknummer 23-565/DH/DH).

2 KLACHTEN

Zaaknummer 23-332/DH/DH

2.1 De klacht van 4 april 2023 houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klager verwijt verweerder dat hij geen dossierkennis had toen hij de bijstand in de civiele procedure overnam, dat hij ten onrechte geen onderzoek heeft gedaan naar het waarheidsgehalte van de door zijn voorganger in de procedure overgelegde producties en dat verweerder in de hoger beroepsprocedure ook zelf onwaarheden heeft verkondigd. Ter onderbouwing van zijn klacht heeft klager een aantal “highlights” meegestuurd.

2.2 Bij mail van 7 juni 2023 heeft klager de raad bericht dat hij van mening is dat verweerder ook op 19 januari 2017 tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld door toen te hebben verklaard dat hij nooit onwaarheden heeft verteld tijdens zijn pleidooi in 2009.

2.3 In een nadere reactie per e-mail van 20 juni 2023 heeft klager aangevoerd dat de door verweerder in de vorige klachtprocedure aan de Orde van Advocaten gestuurde brieven van 4 juli en 18 september 2019 eveneens vol onwaarheden en leugens staan.

Zaaknummer 23-565/DH/DH

2.4 De klacht van 19 juni 2023 houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet doordat verweerder in zijn brief aan de raad van 6 juni 2023 met betrekking tot de de klachtprocedure met kenmerk 23-332/DH/DH zijn eerdere brieven van 4 juli 2019 en 18 september 2019 overlegt, terwijl hij weet of kon weten dat in deze brieven veel onwaarheden en manipulatie staan. Hij maakt zich dus opnieuw schuldig aan het inbrengen van stukken die onwaarheden bevatten.

3 VERWEER

3.1 Verweerder heeft tegen de klacht verweer gevoerd.

4 BEOORDELING

Zaaknummer 23-332/DH/DH

4.1 In het tuchtrecht geldt het ne bis in idem-beginsel. Dit beginsel is neergelegd in artikel 47b, eerste lid, Advocatenwet en houdt in dat een advocaat, nadat is geoordeeld over een klacht die een bepaald feitencomplex betreft, niet nogmaals tuchtrechtelijk wordt berecht voor een andere klacht van dezelfde klager die zijn grondslag vindt in datzelfde feitencomplex. Een advocaat moet er na de (onherroepelijke) beslissing van de tuchtrechter immers op kunnen vertrouwen dat de klacht definitief afgewikkeld is.

4.2 De voorzitter stelt vast dat klager in de eerdere klachtzaak, die heeft geleid tot de voorzittersbeslissing van 11 maart 2020, verwijten heeft geuit over het handelen van verweerder in de hoger beroepsprocedure bij het Gerechtshof Den Bosch in 2009. Daarop is door de tuchtrechter dus al beslist. Deze klachten zagen op hetzelfde feitencomplex als waarop onderhavige klacht ziet. Dat klager de klachten toen namens hemzelf heeft ingediend en nu namens zijn bedrijf, maakt geen verschil nu klager in deze kwestie met zijn bedrijf vereenzelvigd kan worden. Dit betekent dat de

klacht met zaaknummer 23 332/DH/DH kennelijk niet ontvankelijk is.

Zaaknummer 23-565/DH/DH

4.3 De klacht van 19 juni 2023 richt zich op het verweer dat verweerder heeft gevoerd in zijn reactie van 6 juni 2023. Verweerder verwijst daarin naar zijn eerdere brieven waarin hij zijn visie op de klacht over zijn handelen in de periode van 2009 uiteen heeft gezet. Ook met deze klacht tracht klager kennelijk een inhoudelijk tuchtrechtelijk oordeel over hetzelfde feitencomplex uit 2009 te krijgen, terwijl hier al bij voorzittersbeslissing van 11 maart 2020 op is beslist. Door de klacht te richten tegen de brief van 6 juni 2023 kan het ne bis in idem-beginsel niet worden omzeild. De klacht met zaaknummer 23 565/DH/DH wordt om diezelfde reden kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

BESLISSING

De voorzitter verklaart:

- de klacht met zaaknummer 23-332/DH/DH, met toepassing van artikel 46j, eerste lid, onder b, Advocatenwet, kennelijk niet-ontvankelijk;
- de klacht met zaaknummer 23-565/DH/DH, met toepassing van artikel 46j, eerste lid, onder b, Advocatenwet, kennelijk niet-ontvankelijk.

Aldus beslist door mr. A. van Luijck, plaatsvervangend voorzitter, bijgestaan door mr. M.A.A. Traousis als griffier en uitgesproken in het openbaar op 11 september 2023.